

Jústinus Eidesgaard

ONGANTÍÐ LIÐUGUR AT LEITA EFTIR TÍ ANDALIGA

– Vit noyðast at gera upp við tann átrúnaðin, sum tekur patent uppá kristindómin. Kristindómurin er andaligur, men verður kroystur niður í eina religiún, sum er menniskjaskapt. At arva eitt liðugt sett av religiøsum reglum er hópisleyst, heldur Jústinus Eidesgaard, sum týsdagin fór til India at fordjúpa seg í tí andaliga heiminum innan meditatión

BARBARA HOLM

Á Hellunum í Eysturoynni situr 57 ára gamli Jústinus Eidesgaard í sínum hugnaligu húsum, sum hann sjálvur hevur endurbyggt frá grundini saman við soninum Edward. Jústinus skal um tveir dagar siga farvæl við heimlandið, tí tá fara hann og konan til India í fýra vikur. Tey bæði fara saman í tvær vikur á eitt meditatiónstað ella ashram í suðurlandinum í India, og eftir tær fyrstu tvær vikurnar fer kona Jústinus heimaftur til Føroya, meðan Jústinus fer á eitt annað meditatiónsstað miðskeiðis í landinum. Men tað er ikki fyrstu ferð, at Jústinus leitar sær sálarbót frá meditatiónini. Seinastu 10 árin hevur Jústinus javnan givið sær stundir til eina løtu í tøgnum við dagligari meditatión.

Eg vil gjarna vaksa andaliga, líka til eg doyggi. Eg vóni ikki, eg nakrantíð komi á mál

Jústinus hevur bygt húsini á Hellunum upp frá grundini.

PRIVATMYND

– Tað hevur so einki við eina turistferð at gera, er tað fyrsta Jústinus sigur, tá ið hann skal greiða frá komandi túrinum.

Fyri hann er meditatión ikki eitt spæl. Tað er í ramasta álvara, at

meditatiónin verður umrødd, tí uttan hana er eingin sálarbót.

– Tað er ikki nakað nýtt, eg havi meditera í 10 ár. Men nú hugsaði eg, at eg vildið leitað mær fram eitt stað, har fólk gera tað hvønn dag. Fyri at

vita, hvussu tey fáa tað at rigga og fáa tað inn í ein gerandisdag, greiður Jústinus frá.

Tankar av øllum slag leypa á okkum øll hvønn minutt av degnum, men tað eru teir óneyðugu tankarnir, sum Jústinus vil sleppa undan.

– Eg seti meg stillan niður, og so ganga nógvar minuttir hvar tankarnir eru ógvuliga sjónligir. So blívi eg meira og meira róligur, og so knappliga eri eg burtur. Tað er ikki ein svøvnur, men eg eri vekk. Tað er stilt í høvðinum. Fullkomiliga stilt. Og so eri eg ladaður uppaftur aftaná, greiður Jústinus frá.

Vit kunnu tó ikki vænta okkum at síggja Jústinus sita soleiðis, sum flest okkara ímynda okkum at fólk sita, tá ið tey meditera. Jústinus situr á einum stóli.

framhald...